

عنوان مقاله:

بررسی ضمان کار بر مبنای قواعد فقهی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 17، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

زهره حاجیان فروشانی - استادیار، گروه فقه و مبنای حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

عبدالحسین رضایی راد - دانشیار، گروه فقه و مبنای حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

کار و فعالیت انسان عنصر مهمی در چرخه تولید و اقتصاد هر جامعه محسوب می شود. به طوری که اگر در کارکرد نیروی انسانی یک جامعه اختلال ایجاد شود، اقتصاد و چرخه تولید دچار آسیب جدی خواهد شد. یکی از مسائل مهمی که در حقوق اسلام در زمینه نیروی کار انسان مطرح شده، مسئله محروم کردن شخصی از کار و تحصیل درآمد و لزوم جبران خسارت ناشی از آن است. اکثر فقهای متقدم در ائتلاف نیروی کار انسان، ضمان را ثابت نمی دانند. منتهی برخی از فقهای معاصر در این زمینه، به ضمان حکم داده اند. لذا در این مقاله با روش توصیفی - تحلیلی این موضوع ارزیابی خواهد شد و با تحلیل و بررسی نظریات فقها، قانون های موجود، آرای محاکم و استناد به قواعد مسلم فقهی این نتیجه حاصل شده است که اگر شخص محروم شده از اشتغال، به طور متعارف دارای کسب و کار و درآمد باشد، کسی که مانع کار او شده، به نسبت ایام محرومیت، ضامن و مسئول جبران خسارت است.

کلمات کلیدی:

ضمان، قواعد فقهی، نیروی کار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520578>

